

Publicerad 2012-10-01 19:55 av Rickard Eriksson

visa mig vägen genom gatuljuset?

Jag går enndlös väg genom ett mörker med gatuljus.

Jag faller ner på knä... ber om att få se dig le så mitt hjärta slår hårt och impulsivt. Jag vet hur det känns att förlora någon man älskar så djupt att sitt eget liv inte är värt ett dugg.

När jag ser dig lyfte jag min blick. Ler inombords med det största glädjen jag kan dela.

Jag ser dig varje gång med en glimt i ögat. De ljus reflekterar i mig.

Min vän, min kärlek, mitt svek.

Ett hungrigt hjärta blöder sin kärlek.

kärleken som var den stora landsvägen genom mitt liv.

till en endlös historia som nu bygger på evighetensväg att färdas på.

Kan du tänka dig:

En diskret motorled som jag färdas på för att mötas i det blå?

Isådanna fall leder den till oss och där ljuset är starkare och man ser bättre och med förstånd.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rickard Eriksson med Poeter.se id #36288 innehar upphovsrätten